

Núm. de Protocol: SS-064-2/94

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 3 0

PARTS:

Apel.lant: Sra. A.L.M.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. E.B.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.

Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 15 de juliol de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-064-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia, actuant com a Tribunal unipersonal, va dictar, el 13 de febrer de 1996, sentència desestimatòria de la demanda interposada per la Sra. A.L.M. i va declarar ajustada al dret una decisió de la CASS de 18 de setembre de 1995, que ratificava una altra resolució de 17 de juliol anterior, denegant la declaració d'invalidesa malaltia demanada.

2.- Contra l'esmentada sentència, la part agent va interposar recurs d'apel·lació demanant-ne la revocació amb la petició de que li fos reconeguda una pensió d'invalidesa del Grup I, tot al·legant que en la resolució de la Batllia no es valoraven adequadament els informes mèdics aportats, acreditatius de la incapacitat laboral en el grau suficient per assolir la pensió denegada.

3.- Admès a tràmit l'escrit d'apel·lació se'n donà trasllat a la CASS, que el va contestar demanant la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs.

4.- La vista oral tingué lloc el dia 6 de juny de 1996 i les parts van fer les manifestacions més adients als seus interessos quedant el recurs vist per sentència.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'acte administratiu que la sentència de la Batllia declara ajustat al dret és una resolució de la Caixa Andorrana de Seguretat Social desestimatòria d'una sol·licitud d'invalidesa-malaltia del grup I.

La part apel·lant adjunta, a l'escrit d'apel·lació, un informe mèdic (de la doctora M. M.S.) i demana que sigui

tingut en compte pel Tribunal a l'hora de resoldre el recurs, però no el proposa com a nova prova, tal com obliga a fer-ho l'article 57 de la llei jurisdiccional, per la qual cosa la Sala en cap moment s'ha pronunciat expressament sobre la incorporació de l'informe a les actuacions, però com en l'acte de la vista la CASS va oposar-se expressament a l'admissió de l'esmentat document com a prova documental, cal donar una resposta jurisdiccional a la qüestió plantejada.

La segona instància processal comporta un nou examen o un ple coneixement, per part del Tribunal Superior, de l'assumpte jutjat en la primera, de manera que la revisió abasta tant la determinació dels fets com de la norma aplicable, és a dir, el tribunal superior exerceix un control de la totalitat de l'activitat de l'òrgan inferior perquè el recurs d'apel·lació permet un *novum iudicium*. Però el fet que les potestats del tribunal de segona instància siguin àmplies sobre l'apreciació dels fets no significa que també ho siguin en relació a l'activitat ordenada a demostrar-los, aspecte en el qual la llei processal és restrictiva. Així, l'article 64 només admet la pràctica de proves en la segona instància jurisdiccional en determinats supòsits, els tres primers dels quals són molt excepcionals (refús de la prova, impossibilitat de dur-la a terme o nous fets d'influència notòria en el plet) i el quart depèn del criteri discrecional del ponent, que pot acordar-la, o admetre-la si se li demana, quan la consideri necessària per a resoldre amb millor coneixement de causa.

En el cas present, en la primera instància s'havia practicat una prova pericial per dos metges, a banda dels diversos documents mèdics que formaven part de l'expedient administratiu i dels informes aportats pels metges tractants de la demandant, per la qual cosa no hi havia cap raó per practicar noves proves en la segona ni per valorar l'últim informe mèdic presentat, que per tant no es tindrà en compte en aquesta sentència.

Tercer.- Pel que fa al fons de l'assumpte, els informes del centre de Barcelona Diagnòstic Mèdic i del Dr. F. (d'Andorra) valoren la patologia cervical de la pacient des d'un punt de vista general, però arriben a la conclusió que sofreix una incapacitat superior al 66 per cent. Pel contrari, els informes de la CASS i dels perits judicials (Drs. V. i Ve.) es recolzen en els barems de la Guia Padovani i arriben a conclusions coincidents (18,7 punts aplicant la regla de Balthazard) en la forma que constata la sentència.

Tradicionalment s'aplica al Principat el barem d'accidents de treball i malalties professionals de Padovani i

Miranda, tant per a quantificar percentualment les disminucions físiques amb origen en accident de treball com en malaltia comú, però no cal oblidar que aquest barem està pensat, com hem dit, per lesions derivades d'accident.

En concordança amb això, l'article 30 del Reglament Tècnic diu que l'apreciació del grau d'invalidesa -en accident de treball- es farà "a partir d'un índex indicatiu d'invalidesa, que serà fixat en un text particular", i el mateix diu l'article 6 del Reglament d'aplicació núm. 18, quan estableix que el grau de minva de la integritat corporal es determinarà segons la naturalesa de la malaltia "i d'acord amb un índex indicatiu d'invalidesa".

Pel contrari, quan el Reglament Tècnic defineix la invalidesa malaltia no es remet a cap classe de barem o índex ja que només es refereix (article 28) a la "disminució de la capacitat de guany", i l'article 1 del Reglament d'aplicació núm. 18 parla de la "disminució de la capacitat de treball", que ha de ser d'almenys un 66 per cent, afegint que "la situació del malalt es jutjarà tenint en compte l'estat general, l'edat, les facultats físiques i mentals així com les seves aptituds i formació professionals".

La comparació de les normes anteriors palesa que si bé la remissió a un barem és fonamental per calcular la minva de la integritat corporal en els accidents de treball, no ho és per a determinar percentualment la disminució de la capacitat de treball quan aquesta té origen en una malaltia.

En conseqüència, si bé el barem de Padovani és una referència molt important en la determinació de la invalidesa malaltia, no exclou altres formes de portar als tribunals la convicció que la disminució de la capacitat de guany d'una persona és realment del 66 per cent o superior.

Quart.- La sentència del Tribunal de Batlles resumeix les proves pericials i els informes mèdics que il·lustren sobre l'estat patològic de la demandant i afirma que "la pericial mèdica constata que la Sra. A.L.M. pateix actualment un quadre de poliartròsi cervical, sense calcificació bilateral a nivell tròquiter i tendó supra-espinós d'ambdues espatlles. Però palesa que aquesta patologia no limita la mobilitat real d'ambdues espatlles, ni existeix atròfia muscular, i que la demandant pot realitzar tot tipus de moviment, únicament limitat de forma subjectiva per tal d'evitar el dolor. Tanmateix constaten que l'estat general de l'assegurada és bo i quantifiquen la transcendència objectiva de la patologia en un 18,7%, aplicant la regla de Balthazard".

Des de la perspectiva derivada del barem de Padovani és evident que la part agent no té cap possibilitat de gaudir de la pensió que demana, i si en aplicació del què s'ha dit en l'anterior fonament de dret es fa una valoració conjunta dels informes mèdics, s'arriba a la mateixa conclusió, ja que la patologia afectant a la columna vertebral li permet dur a terme molts treballs apropiats a la seva qualificació i que no requereixin la realització d'esforços amb les mans o els braços, i no té, per tant, l'abast invalidant que exigeixen l'article 28 del Reglament Tècnic i l'1 del Reglament d'aplicació núm. 18, per la qual cosa la sentència mereix ser confirmada, amb desestimació del recurs d'apel·lació.

Cinquè.- No existeixen motius per a fer una especial condemna al pagament de les costes causades en aquesta fase del procés.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. A.L.M. contra la sentència núm. 96-16, dictada el 13 de febrer de 1996 per la Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, que confirmem íntegrament. No fem condemna al pagament de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
..... mitjançant el lliurament d'una còpia
certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré